OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 13.11.2026 i Oslo tingrett, Oslo

Saksnr.: 26-083557TVI-TOSL/07

Dommer: Tingrettsdommer Endre Skjelbred Refsdal

Saken gjelder: Registrering av varemerke

Sport Holding AS	Advokat Marie Sæbø
mot	
Klagenemnda for industrielle rettigheter	Advokat Ragnar Nordeide

---

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

DOM

Saken gjelder gyldigheten av vedtak fra Klagenemnda for industrielle rettigheter om at varemerket RONDE «inneholder noe som er egnet til å oppfattes som en annens navn», jf. varemerkeloven § 16 bokstav c.

1. Sakens bakgrunn:

I juni 2023 søkte Sport Holding AS om registrering av ordmerket RONDE og dette kombinerte merket:

Ordmerket ble registrert 23. juni 2023 med registreringsnummer 327533. Det kombinerte merket ble registrert den 15. august 2023 med registreringsnummer 327969. Varefortegnelsen var:

Klasse 9: Briller; solbriller; dykkerbriller; sportsbriller; svømmebriller; sykkelbriller; skibriller; brilleglass; brilleetuier; kompasser; livredningsapparater og -utstyr; hodetelefoner; dykkermasker; hodebeskyttere for sport; sportsbager spesialtilpasset for å inneholde beskyttelseshjelmer; elektroniske simulatorer for sportstrening [maskinvare og programvarebasert undervisningsapparat]; platetallerken; refleksvester; beskyttelseshjelmer for sport; redningsbelter; livbelter.

Klasse 18: Bager for sport; lær og lærimitasjoner; kofferter og reisevesker; ryggsekker; sekker for fjellklatrere; verktøybelter, solgt uten innhold.

Klasse 20: Sitteputer; møbler for camping; liggeunderlag til camping [madrasser]; bærbare bokser [beholdere] av plastikk; stablebrett av plastikk; bokser av plast; frakte- og lagerbokser av plast; fiskestoler.

Klasse 25: Klær; støvler for sport; sportstrøyer og sportsbukser; sportsjakker; sportssokker; sportsfiskerskotøy; sportstrøyer; sportstøy; sportssko; undertøy; sokker og strømper; votter; hansker [bekledning]; hodeplagg; belter [bekledning]; gamasjer; fottøy; sportsklær; fottøy for sport; sportscapser; sportsvester; sportsstrømpebukser; skjerf; badedrakter; caps; klatresko; fiskerjakker; belter [deler av klesplagg]; belter laget av stoff; belter laget av lærimitasjon; belter laget av tekstil [klær].

Den 27. januar 2025 ba NameAbrand AS ved Tove Pharo Ronde om administrativ overprøving med krav om at registreringene var ugyldige, jf. varemerkeloven § 40, jf. § 35. Kravet var begrunnet med at Ronde er et beskyttet etternavn og at merket inneholdt noe som «er egnet til å oppfattes som en annens navn», jf. varemerkeloven § 16 bokstav c).

I avgjørelser fra Patentstyret den 23. mai 2025 ble kravene ikke tatt til følge, og registreringene ble opprettholdt. NameAbrand påklaget avgjørelsen til Klagenemnda for industrielle rettigheter (heretter «Klagenemnda»). Vedlagt klagen var dokumentasjon på at innehaver av NameAbrand Tove Pharo Ronde og hennes datter hadde blitt omtalt i en rekke medieoppslag fra riksdekkende medier i en periode på over 20 år.

Klagenemnda tok klagene til følge i to vedtak som ble avsagt den 15. april 2026. Både ordmerket RONDE, og det kombinerte merket RONDE ble satt til side som ugyldig. Begrunnelsen i vedtakene var lik. Retten gjengir fra side 7-8 i vedtakene:

> «Etter Klagenemndas oppfatning har RONDE et visst iboende navnepreg som sammen med dokumentasjonen i saken er tilstrekkelig til at det er mer enn 50 % sannsynlighet for at merketeksten RONDE oppfattes som et navn.
>
> Ordet RONDE har ingen kjent betydning på norsk. Klagenemnda er imidlertid enig med innklagede og Patentstyret i at merketeksten RONDE kan gi omsetningskretsen assosiasjoner til det kjente fjellområdet og nasjonalparken Rondane. Dette særlig fordi RONDE har klare likheter med stedsnavnet Rondane og navnet på kjente turmål der, som Rondeslottet, Rondvassbu og Rondvatnet. Klagenemnda finner at assosiasjonen til fjellområdet og de nevnte turmålene i Rondane forsterker sannsynligheten for at omsetningskretsen vil oppfatte RONDE som et etternavn, ettersom stedsnavn er et vanlig utgangspunkt for etternavn etter norske navnetradisjoner. I tillegg legger Klagenemnda vekt på at det finnes flere norske etternavn med lignende trekk som RONDE, for eksempel Rinde, Runde og Rande. Videre viser et søk i Statistisk sentralbyrås database at mange i Norge har etternavn som bærer preg av å ha opphav i en geografisk formasjon, et sted eller lignende med samme endelse «-de» som RONDE, for eksempel Eide, Lunde, Sunde, Lande og Minde.
>
> […]
>
> Etter en helhetlig vurdering finner Klagenemnda at navnets grad av iboende navnepreg og den dokumenterte omtalen og mediedekningen over flere år, om to personer som har Ronde som etternavn, samlet sett gjør at det er mer enn 50 % sannsynlighet for at gjennomsnittsforbrukeren oppfatter RONDE som et etternavn. Etter Klagenemndas syn fører det iboende navnepreget til at terskelen må settes noe lavere for at dokumentert eksponering kan bidra til dette. Ettersom innklagede Sport Holding AS ikke selv er bærer av det vernede etternavnet Ronde, inneholder det ordmerket RONDE «noe som er egnet til å oppfattes som en annens navn», jf. varemerkeloven § 16 bokstav c.»

Sport Holding innga stevning til Oslo tingrett den 16. mai 2026 med krav om at Klagenemndas vedtak ble kjent ugyldige. Før stevningen ble innsendt, gjennomførte Norstat, på vegne av Sport Holding, en markedsundersøkelse om forståelsen av ordet RONDE. Retten kommer tilbake til markedsundersøkelsen under rettens vurdering.

Staten innga rettidig tilsvar den 10. juni 2026. Den 9. oktober 2026 erklærte Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde partshjelp. Partshjelp ble tillatt.

Hovedforhandling ble avholdt i Oslo tingrett den 3. november 2026. Det var ingen andre enn partsrepresentanten til Sport Holding Kristian Fjellanger, som forklarte seg. Om gjennomføringen ellers, vises til rettsboka.

2. **Partenes påstandsgrunnlag og påstander:**

2.1. Sport Holding AS har i hovedtrekk argumentert slik:

Sport Holding anfører at RONDE ikke er egnet til å oppfattes som en annens navn av den norske gjennomsnittsforbrukeren, jf. varemerkeloven § 16 bokstav c.

Vilkåret «egnet til å oppfattes» er et selvstendig vilkår. Det er derfor ikke tilstrekkelig at Ronde er et beskyttet etternavn etter navneloven § 3.

Sport Holding bestrider at RONDE har et iboende navnepreg slik Klagenemnda har lagt til grunn. Ordet har ikke et etablert meningsinnhold på norsk, og må snarere anses som et fantasiord. Slike fantasiord regnes som sterke varemerker. Det er mer nærliggende at ordet RONDE gir assosiasjoner til Rondane, fjell, natur og friluftsliv, framfor at det oppfattes som et personnavn. Det kombinerte Ronde-merket inneholder ikke grafiske elementer som styrker at det kan oppfattes som et navn.

Medieomtalen av Tove og Andrea Pharo Ronde er spredt over flere tiår. En betydelig andel av omtalen har vært i lokale medier eller vært rettet mot avgrensede målgrupper. Oppslagene må anses å ha liten bevisverdi.

Norstats markedsundersøkelser belyser vurderingstemaet direkte. Av totalt 1 200 respondenter svarte ingen at de oppfattet RONDE som et navn. I rettspraksis er det lagt til grunn at slike markedsundersøkelser skal tillegges betydelig bevisverdi. I undersøkelsen er det stilt åpne spørsmål som kartlegger hvilke assosiasjoner RONDE spontant fremkaller. Dersom RONDE var egnet til å oppfattes som et navn, ville det vært nærliggende at enkelte av de 1 200 respondentene oppga dette.

Samlet sett er det ikke mest sannsynlig at gjennomsnittsforbrukeren oppfatter ordmerket RONDE eller det kombinerte merket som en annens navn.

Sport Holding har lagt ned slik <u>påstand:</u>

1. Klagenemnda for industrielle rettigheters avgjørelse av 15. april 2026 i klagesak VM 25/00072 kjennes ugyldig.
2. Klagenemnda for industrielle rettigheters avgjørelse av 15. april 2026 i klagesak VM 25/00073 kjennes ugyldig.
3. Sport Holding AS tilkjennes sakskostnader fra staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter.
4. Sport Holding AS tilkjennes sakskostnader fra Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde knyttet til partshjelpen.

2.2. Staten ved Klagenemnda har i hovedtrekk argumentert slik:

Klagenemnda har korrekt lagt til grunn at ordet RONDE har et visst iboende navnepreg. Det vises til vedtaket der det er redegjort for betydningen av norske navnetradisjoner. Navn

som slutter med «– e» eller «-nde» er vanlige i Norge. Ordet «ronde» har likhetstrekk med mange kjente norske etternavn, som f.eks. Rinde, Runde og Rande. Klagenemnda er ikke uenig i at RONDE kan gi assosiasjoner til fjellområdet Rondane. Fordi mange norske etternavn er knyttet til gårds- og stedsnavn med geografiske formasjoner og naturforekomster, tilsier dette imidlertid at gjennomsnittsforbrukeren vil oppfatte RONDE som et etternavn.

Ved den samlede vurderingen er det relevant at etternavnet Ronde er gjort kjent som etternavn i en rekke medieoppslag de siste tiårene. Dette forsterker sannsynligheten for at omsetningskretsen vil oppfatte RONDE som et etternavn.

Generelt skal bevisverdien av markedsundersøkelser vurderes konkret ut fra den enkelte saken. Slike undersøkelser benyttes vanligvis i saker som gjelder om varemerket er innarbeidet eller om forvekslingsfare, jf. henholdsvis varemerkeloven § 3 tredje ledd og varemerkeloven § 4 første ledd. I vår sak er vurderingstemaet om betegnelsen Ronde er «egnet til å oppfattes som en annens navn». Norstats undersøkelse besvarer ikke det relevante spørsmålet. Spørsmålene er dessuten ledende, og ikke egnet til å besvare om respondentene oppfatter RONDE som et navn.

Staten v/Klagenemnda har lagt ned slik påstand:

1. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter frifinnes.
2. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter tilkjennes sakskostnader.

2.3. Partshjelperne har i hovedtrekk argumentert slik:
For Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde handler denne saken om retten til eget navn. RONDE har tydelig navnepreg. Partshjelperne slutter seg fullt ut til Statens anførsler til hvordan benevnelsen mest sannsynlig oppfattes av gjennomsnittsforbrukeren. Det er ikke et vilkår at navnet må oppfattes som et «typisk norsk» etternavn.

Partshjelperne understreker særlig at Ronde er gjort kjent som personnavn gjennom den omfattende og dokumenterte omtalen av Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde i norske medier de siste 30 årene. I den forbindelse vises til den framlagte dokumentasjonen fra en rekke landsdekkende og lokale medier, herunder NRK, Aftenposten, Dagens Næringsliv, KK og Hjemmet.

Når det gjelder markedsundersøkelsen, framhever partshjelperne særlig at det er høyst uklart hvordan denne ble gjennomført. I tillegg til det staten har påpekt om undersøkelsens manglende relevans, svekker dette bevisverdien av markedsundersøkelsen.

Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde tiltrer påstanden til Klagenemnda.

Partshjelperne har lagt ned slik påstand:

> Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde tilkjennes sakskostnader for Oslo tingrett.

3. Rettens vurdering

Retten skal ta stilling til gyldigheten av to avgjørelser fra Klagenemnda for industrielle rettigheter truffet 15. april 2026. I avgjørelsene ble ordmerket RONDE (sak 25/00073) og det kombinerte merket RONDE (sak 25/00072), kjent ugyldige.

Om merkene tilfredsstiller kravene for registrering etter varemerkeloven, er et lovbundet forvaltningsvedtak som kan prøves fullt ut av domstolene. Det betyr at retten har full prøvingsrett, og det er vanligvis ikke grunn til å vise tilbakeholdenhet ved overprøvingen, jf. HR-2016-2239-A avsnitt 30. Vilkårene må være oppfylt både på søknads- og vedtakstidspunktet, jf. varemerkeloven § 14 tredje ledd. Ved domstolsprøving skal gyldigheten vurderes ut fra faktumet på vedtakstidspunktet. Det er likevel anledning til å legge vekt på etterfølgende bevis som kaster lys over forholdene på vedtakstidspunktet, blant annet HR-2021-2050-A (avsnitt 56) med videre henvisninger.

Varemerkeloven § 16 bokstav c) bestemmer at «et varemerke ikke kan registreres uten samtykke av vedkommende rettighetshaver hvis (...) merket inneholder noe som er egnet til å oppfattes som en annens navn, kunstnernavn eller portrett, med mindre det åpenbart siktes til en forlengst avdød person.»

Ifølge forarbeidene skal «navn» forstås slik at «det i tillegg til etternavn som er beskyttet etter navneloven, også omfatter navn som entydig utpeker en bestemt person», jf. Ot.prp.nr. 98 (2008-2009) side 53. Et av hensynene bak bestemmelsen er å verne bærere av *vernede etternavn*, slik at disse slipper å se sitt navn utnyttet kommersielt eller bli forbundet med noe de ikke ønsker å bli assosiert med. I Klagenemndas vedtak er det lagt til grunn at det kun er 29 personer som har Ronde som etternavn i Norge. Dette innebærer at Ronde er et beskyttet etternavn etter navneloven § 3. Dette er ikke omtvistet.

I vår sak er derfor spørsmålet om RONDE er «egnet til å oppfattes» som en annens navn. Ved denne vurderingen er det avgjørende hvordan benevnelsen *mest sannsynlig* oppfattes av gjennomsnittsforbrukeren. Siden varemerkeregistreringen gir rettsbeskyttelse i hele landet, er den relevante omsetningskretsen hele Norge. Det er med andre ord ikke avgjørende hvordan benevnelsen oppfattes lokalt.

Ordet RONDE har ikke noen bestemt betydning på norsk. Etter det opplyste er det heller ingen steder som heter Ronde i Norge. Partsrepresentant for Sport Holding, Kristian Fjellanger, forklarte i retten at benevnelsen var konstruert som et fantasiord, og at det er ment å vekke assosiasjoner til fjellandskap, friluftsliv, tur, basert på likheten med Rondane som er en kjent nasjonalpark i Innlandet fylke.

Retten ser først på om RONDE er et ord med såkalt navnepreg, dvs. om ordet innehar vanlige kjennetegn eller særtrekk som er typiske for etternavn i Norge. Vurderingen skal basere seg på norske navnetradisjoner eller om navnet er blitt kjent som etternavn på andre måter.

Retten vurderer at ordet Ronde mangler *typisk navnepreg*. Dette gjelder både skrivemåten og uttalen. Retten slutter seg til Patentstyrets vurderinger om dette. I vedtaket side 4-5 oppsummeres flere avgjørelser fra Patentstyrets annen avdeling som omhandler spørsmålet om et ord har navnepreg. Det er blant annet vist til PS-1976-4421 (Van Bergen) der det er framhevet at ord med forstavelsen «von» og ord som ender på «-sen» og «-son», såkalte patronymer, er eksempler på ord som anses å ha navnepreg. Andre eksempler på kjente navneelementer er ord som slutter på «-berg» og «-vik». I avgjørelsen la Patentstyrets annen avdeling avgjørende vekt på at «VAN» var et velkjent navneelement og kom til at VAN BERGEN var egnet til å oppfattes som et navn.

I vår sak mangler et slikt typisk navneelement. Endelsen, «-nde», som Klagenemnda har trukket fram i sin begrunnelse, er en vanlig endelse på flere norske ord, og ikke typisk for navn. Retten nevner som eksempel «bonde», «onde», «ende» og «ånde». Dette gjelder selv om, slik Klagenemnda påpeker, mange geografiske navn eller formasjoner slutter på «-nde» eller «-de», som Minde, Lande og Eide. Selv om benevnelsen har likhetstrekk med andre etternavn som «Rinde, Runde og Rande», er det ikke framlagt noe dokumentasjon på at dette er vanlige etternavn i Norge, og om Ronde i så fall assosieres med disse av gjennomsnittsforbrukeren.

Retten kan på denne bakgrunn slutte seg til Patentstyrets vedtak på side 5 der det heter:

> «Som partene har anført har ordet RONDE ingen betydning på norsk som kan knyttes direkte til det aktuelle varene. Ronde er riktignok et fransk ord som betyr «runde, omkrets, runddans, rundskrift», men det kan ikke antas at den norske forbrukeren vil oppfatte dette betydningsinnholdet i denne sammenheng. Det kan derimot ikke utelukkes at noen forbrukere vil kunne oppfatte RONDE som å ha en vag tilknytning til Rondane eller som navnet på utforming av fjelltopper, når det brukes for varer ment for fjellklatring eller fjellvandring, for eksempel beskyttelseshjelmer for sport, sekker for fjellklatrere og klatresko. For det andre varene i varefortegnelsen er det mest sannsynlig at forbrukerne vil oppfatte RONDE som et ord uten noe klart betydningsinnhold. Det er ikke levert inn noe dokumentasjon som viser at RONDE i seg selv er et kjent etternavn i Norge. Vi kan videre ikke se at RONDE har iboende navnepreg. RONDE har ikke kjente navneelementer som bærer preg av å være hentet fra typiske gårdsnavn, som Huseby eller Helland, eller typiske bostedsnavn som Aasen eller Falkberget. RONDE har heller ikke de typiske endelsene som stammer fra patronymer, som -sen, -son, -sønn, - datter, eller fra sted- eller naturnavn som -berg, -vik, -dal, -stad ol. Kravstillers fullmektig har da heller ikke anført at RONDE har et typisk navnepreg, utover å påpeke at Ronde ikke har noen annen betydning i det norske språket.»

Klagenemnda har ved sin vurdering trukket fram at assosiasjonen til Rondane som geografisk sted, tilsier at gjennomsnittsforbrukeren også vil oppfatte Ronde som et

etternavn. Det er i den forbindelse vist til at det etter norske navnetradisjoner er vanlig å bruke gårds- og stedsnavn som etternavn. Til dette bemerker retten at selv om Ronde har likhetstrekk med det geografiske stedet Rondane, er det etter det opplyste ingen stedsnavn i Norge som heter Ronde. Vår sak skiller seg fra PS-2007-7644 (Meiland), fordi Meiland, i motsetning til Ronde, er et stedsnavn. Retten er derfor ikke enig med Klagenemnda i at denne avgjørelsen underbygger at RONDE inneholder noe «som er egnet til å oppfattes» som et navn etter varemerkeloven § 16 bokstav c).

I PS-2007-7644 (Meiland) kom for øvrig Patentstyrets annen avdeling til at MEILAND *ikke* var egnet til å oppfattes som et navn. Ved denne vurderingen ble det lagt vekt på at MEILAND sto alene, altså uten tilføyelse av fornavn eller forbokstaver eller annet som tilsa at det var personnavnet Meiland merket refererte til. Retten oppfatter at dette er fulgt opp i KFIR-2019-79 (L. Gallardo). I denne saken vektla Klagenemnda at merket var innledet med bokstaven «L» etterfulgt av punktum, noe som er vanlig for å angi en persons initial. Det kombinerte merket bar dessuten preg av å være en signatur, og forsterket inntrykket av at merket var et navn.

Når det gjelder Ronde står ordet, på samme måte som i PS-2007-7644 (Meiland), alene, altså uten tilførelser som fornavn og forbokstaver. Det kombinerte merket er skrevet med liten «r», og inneholder ingen visuelle eller grafiske elementer som kan assosieres med et navn.

Klagenemnda og partshjelperne har videre framholdt at navnet Ronde er omhandlet i media en rekke ganger de tre siste tiårene. Det er i den forbindelse vist til at navnet er gjort kjent i riksdekkende media, og at dette underbygger at gjennomsnittsforbrukeren vil kunne oppfatte benevnelsen som et navn. Retten har oppfattet at det samme materialet ble framlagt for Klagenemnda. Retten gjengir derfor beskrivelsen av materialet på vedtakets side 8:

> «Fra perioden 2001–2009 består dokumentasjonen hovedsakelig av magasin- og avisutklipp som omhandler selskapet NameAbrand. Slik innklagede påpeker, er flere av disse artiklene hentet fra bransjespesifikke utgivelser som Kampanje, Økonomisk Rapport, MediaPlanet og Nyttemagasinet, men en betydelig mengde kommer også fra større regionale tidsskrifter og riksdekkende medier som A-magasinet, Finansavisen, Dagens Næringsliv, Vårt Land og Bergens Tidende. Gjennomgående for artiklene er at Tove Pharo Ronde uttaler seg på vegne av NameAbrand og hennes fulle navn er nevnt flere steder. I artiklene fremstår utvilsomt Ronde som hennes etternavn. Det er fremlagt flere artikler om NameAbrand og Tove Pharo Ronde sin virksomhet også i 2012, 2014 og 2016, for eksempel i A-magasinet den 22. juli 2016 hvor Tove Pharo Ronde uttaler seg om Statoil sin navneendring til Circle K.
>
> I perioden 2010–2025 dreier hovedvekten av artiklene seg om datteren, Andrea Pharo Ronde, sin karriere som skuespiller, modell og idrettsutøver, samt det at hennes albinisme har gitt henne flere muligheter. En stor del av mediedokumentasjonen er publisert i perioden 2010–2016 i riksdekkende medier som VG, Dagbladet, NRK, Aftenposten, TV 2, Dagens Næringsliv, KK og Norsk Ukeblad. Skjermdumpen fra TV2 viser at hun var gjest i tv-programmet God Morgen Norge, hvor hennes fulle navn blir vist på skjermen, og som ifølge klager ble sendt den 1. februar 2016. På filmplakaten for filmen Maskeblomstfamilien fra

> 2010 er Andrea Pharo Ronde avbildet, og hennes navn er påført øverst sammen med navnene til de andre skuespillerne. Fra nyere tid viser skjermdumpen fra NRK TV at Andrea Pharo Ronde deltok som gjest i «Kjendis-VM» i øvelsen «Alpint for synshemmede», som ifølge klagers opplysning ble sendt i 2022. Hun deltok også som gjest i podkasten «Helsekoden» hvor hun i presentasjonen av episoden den 13. mai 2021 blir omtalt med sitt fulle navn i forbindelse med hennes synshemming, paraidrett og speedskiing. I 2019 fikk Andrea Pharo Ronde medieomtale blant annet i Aftenposten vedrørende spørsmålet om hun så for godt til å kunne delta i paraidrett i alpint og speedskiing.»

Retten bemerker at særlig Andrea Pharo Ronde har blitt omtalt relativt ofte i riksdekkende medier de siste tiårene. Retten peker imidlertid på at hovedvekten av omtalen i riksdekkende medier er over 10 år gammel. De siste årene har omtalen vært langt mer begrenset. Omtalen av Tove Pharo Ronde er i det alt vesentlige bransjerelatert med relativt begrenset distribusjon og nedslagsfelt.

Som redegjort for over, deler retten ikke Klagenemndas vurdering av at RONDE har et iboende navnepreg. Retten kan heller ikke se at medieomtalen, verken isolert eller vurdert samlet med benevnelsen, gir tilstrekkelig grunnlag for å konkludere med at det er mest sannsynlig at RONDE er egnet til å oppfattes som et navn for gjennomsnittsforbrukeren.

Retten nevner til slutt at det er framlagt resultater fra en markedsundersøkelse fra Norstat for å belyse spørsmålet om RONDE er egnet til å oppfattes som et etternavn. Slike markedsundersøkelser kan etter omstendighetene tillegges stor vekt ved bevisvurderingen. Hvor stor vekt en undersøkelse kan tillegges, må imidlertid vurderes konkret i det enkelte tilfellet. Retten viser til HR-2017-2356-A avsnitt 80 om dette. Undersøkelsen som ble utført på oppdrag fra Sport Holding, ble gjennomført etter søknads- og registreringsdatoene, og etter Klagenemndas avgjørelser. Retten vurderer likevel at resultatene kan være relevante fordi de kaster lys over forholdene på vedtakstidspunktet, jf. over.

Undersøkelsen ble gjennomført ved en såkalt ekspressundersøkelse med 200 respondenter. Deretter ble det gjennomført en etterfølgende landsdekkende undersøkelse med 1000 respondenter til sammen. Den første gruppen på 500 personer ble spurt «hva forbinder du med RONDE?». Den andre gruppen på 500 personer ble spurt «[i] relasjon til klær og sportsutstyr, hva forbinder du med RONDE?». Ingen av respondentene svarte at de forbant RONDE med et navn.

Både Klagenemnda og partshjelperne har hatt innvendinger til spørsmålsstillingen fordi den ikke er rettet inn mot det rettslige relevante vurderingstemaet. Det er også stilt spørsmål med hvordan undersøkelsen er gjennomført. Retten er enig i at særlig spørsmål 2 er stilt på en ledende måte, og at dette svekker bevisverdien av svarene betydelig. Selv om det på denne bakgrunn har vært god grunn til å reise spørsmål ved bevisverdien av undersøkelsen, underbygger den iallfall ikke at gjennomsnittsforbrukerne forbinder

RONDE med et navn. Det er altså ikke framlagt noe dokumentasjon på at RONDE er egnet til å oppfattes som et navn blant gjennomsnittsforbrukeren.

Etter en samlet vurdering er retten etter dette kommet til at ordmerket og det kombinerte merket RONDE mest sannsynlig ikke er egnet til å oppfattes som en annens navn, jf. varemerkeloven § 16 bokstav c). Etter rettens syn er det derfor en feil at Klagenemnda i sine vedtak har satt registreringene av ordmerket RONDE og det kombinerte merket RONDE til side.

Vedtakene fra Klagenemnda datert 15. april 2026 skal etter dette kjennes ugyldige.

4. Sakskostnader:
Sport Holding AS har vunnet saken etter tvisteloven § 20-2 og har krav på erstatning for sine rimelige og nødvendige sakskostnader etter tvisteloven § 20-5. Det følger av tvisteloven § 20-6 første ledd at sakskostnadene som et utgangspunkt skal fastsettes særskilt for hver part. Bestemmelsen gjelder tilsvarende for partshjelpere, jf. tvisteloven § 20-1 tredje ledd.

Retten har vurdert om det skal gjøres unntak for sakskostnadsansvaret helt eller delvis etter tvisteloven § 20-2 tredje ledd, men ikke funnet grunnlag for det. Ingen av momentene i bestemmelsen bokstav a-c er oppfylt. Det foreligger heller ingen andre tungtveiende grunner som tilsier at det skal gjøres unntak for sakskostnadsansvaret.

Advokat Sæbø har framlagt en kostnadsoppgave på til sammen 299 675 kroner eks mva som kreves dekket av staten. Advokat Sæbø har brukt 14 timer fram til inngivelse av stevning. 48,75 timer til saksforberedelse og 7 timer til hovedforhandlingen. Timeprisen er på 4200 kroner. For arbeidet overfor partshjelperne er det krevd erstatning med til sammen 5 timers arbeid, til sammen 21 000 kroner eks. mva.

Klagenemndas prosessfullmektig har protestert på kostnadsoppgaven. Til sammenlikning har statens prosessfullmektig brukt 35 timer med arbeidet med tilsvaret og under saksforberedelsen.

Etter tvisteloven § 20-5 første ledd har saksøker krav på å få dekket sine «nødvendige kostnader ved saken». I vurderingen skal det legges vekt på om det «ut fra betydningen av saken har vært rimelig å pådra [kostnadene]». Dette innebærer at retten må foreta en proporsjonalitetsvurdering. I tvister om økonomiske verdier skal de totale kostnadene som et utgangspunkt veies opp mot tvistegjenstandens verdi, men det må også ses hen til betydningen av saken ut over dette. Vurderingen av advokatsalæret omfatter både advokatens tidsbruk og timepris, jf. blant annet HR-2020-1515-U avsnitt 22-23. En høy timepris, som 4200 kroner eks mva må anses å være, tilsier at man kan forvente at

prosessfullmektigen i stor grad drar nytte av sin kompetanse, og arbeider mer effektivt med saken.

Retten vurderer at kravet fra advokat Sæbø er høyere enn det som har vært rimelig og nødvendig etter tvisteloven § 20-5. Selv om retten vurderer at saken er av høy økonomisk interesse for Sport Holding, gjelder tvisten et begrenset rettslig spørsmål, med et enkelt og oversiktlig faktum som ikke har vært omtvistet. Under saksforberedelsen ble det kun sendt et fåtall prosesskriv. Saken ble, som redegjort for over, gjennomført på én rettsdag. Det var ikke vitneførsel og kun én partsforklaring. Retten har oppfattet at advokat Sæbø bisto saksøkeren ved klagebehandlingen i Klagenemnda, og at hun derfor var godt kjent med saken før stevning ble inngitt.

Retten vurderer samlet sett at 200 000 kroner eks mva anses som rimelig og nødvendige kostnader etter tvisteloven § 20-5.

I tillegg dømmes Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde til å erstatte Sport Holding AS sakskostnader i forbindelse med partshjelpen. Retten bestemmer at de skal hefte i fellesskap for sakskostnadene, jf. tvisteloven § 20-6 andre ledd. Advokat Sæbø benyttet 5 timer på denne delen av saken. Advokat Reimers har protestert på beløpet på vegne av partshjelperne. Retten vurderer på sin side at arbeidet som advokat Sæbø har benyttet på denne delen av saken har vært rimelige og nødvendige kostnader etter tvisteloven § 20-5. Dette gjelder selv om hun har benyttet en høy timepris. Retten viser særlig til at partshjelperne har fremlagt et betydelig antall avisartikler, som det har vært nødvendig for prosessfullmektigen å gjennomgå. Sakskostnader på 21 000 kroner eks mva tilkjennes.

DOMSSLUTNING

1. Klagenemnda for industrielle rettigheters avgjørelse av 15. april 2026 i klagesak VM 25/00072 er ugyldig.

2. Klagenemnda for industrielle rettigheters avgjørelse av 15. april 2026 i klagesak VM 25/00073 er ugyldig.

3. Staten ved Klagenemda for industrielle rettigheter dømmes til å erstatte Sport Holding AS´ sakskostnader med 200 000 – to hundre tusen – kroner. Oppfyllelsesfristen er 2 – to - uker fra dommens forkynnelse.

4. Tove Pharo Ronde og Andrea Pharo Ronde dømmes i fellesskap til å erstatte Sport Holding AS´ sakskostnader med 21 000 – tjueén tusen – kroner. Oppfyllelsesfristen er 2 – to - uker fra dommens forkynnelse.

Retten hevet

Endre Skjelbred Refsdal

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr
Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?
I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten
Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

<u>Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner</u>
Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten
En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett
Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.